

PODSTAWY

Podczas kotwiczenia to **zdolność kotwicy do wkopywania się w dno** utrzymuje jacht na miejscu, **nie sam jej ciężar**. Dlatego dno na kotwiczowisku powinno być z **piasku, żwiru, gliny itp.**, żeby kotwica miała jak największe szanse wkopania się. **Skąły, kamienie i wodorosty** nie nadają się do kotwiczenia. **Siła działająca na kotwicę** zawsze powinna być **równoległa do dna**, żeby kotwica wbiła się w nie. Uzyskuje się to, wypuszczając taką długość łańcucha, aby niezależnie od obciążenia nigdy nie podniósł się on całkowicie z dna.

Zwykle oznacza to, że należy wydać **łańcuch o długości równej 4–7 głębokości wody**. Konieczny jest co najmniej 5-metrowy odcinek łańcucha przy samej kotwicy. Pozostała część zestawu kotwicznego może być liną, łańcuchem lub kombinacją obu. Odcinek łańcucha przy kotwicy jest niezbędny, żeby uniknąć przecierania liny o ostre skały, koralowce itp. Z tego powodu zestaw kotwiczny wyposażony tylko w łańcuch jest znacznie wygodniejszy w użyciu, nawet jeśli oznacza to większy ciężar na dziobie.

Rzucasz kotwicę w wybranym miejscu, gdy ruch jachtu do przodu całkiem ustanie. Następnie pozwalasz, by wiatr wolno zdryfował cię do tyłu (albo ostrożnie płyniesz do tyłu), aż na dnie ułoży się wystarczająca długość łańcucha (liny kotwicznej). Można teraz zamocować linę kotwiczną, a potem sprawdzić, czy kotwica prawidłowo wbiła się w dno morskie, **płynąc powoli do tyłu** i stopniowo zwiększając obroty silnika prawie do maksymalnych. Jednocześnie należy obserwować obiekty na lądzie, aby się upewnić, że jacht się nie cofa.

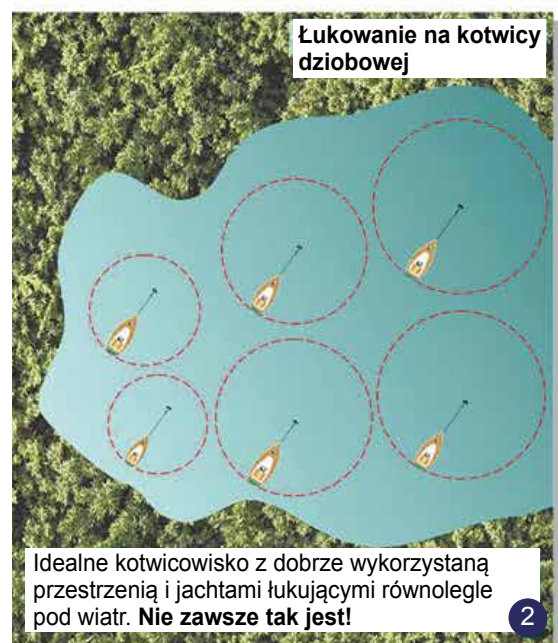
Jeżeli jacht **nadal porusza się do tyłu**, spróbuj najpierw wydać dodatkowe 5–6 m łańcucha. Ponownie zrób próbę cofania. Jeżeli kotwica wciąż nie trzyma, **musisz ją wyciągnąć i spróbować ponownie**. Ważne jest przestrzeganie tych zasad, gdy stajesz na kotwicy dziobowej albo gdy dziób jest zacumowany do nabrzeża, a kotwica rufowa utrzymuje jacht z dala od brzegu.

Gdy jacht stoi na kotwicy dziobowej, ważne jest zapewnienie wystarczającego miejsca na łukowanie, gdyby w nocy zmienił się wiatr. Zawsze powinieneś zwracać uwagę na inne jachty i na ewentualną możliwość zniesienia na zbyt płytką wodę.

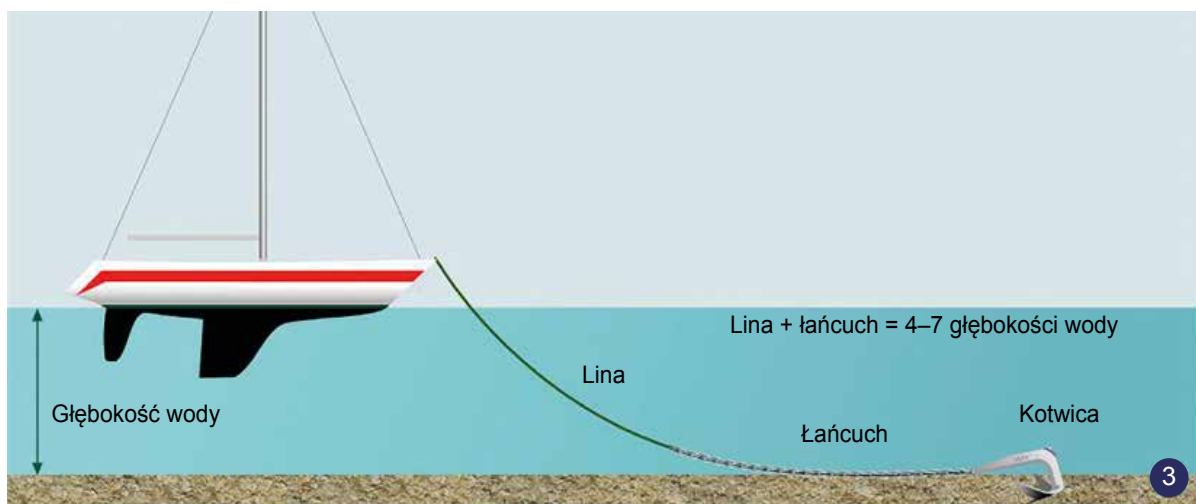
Dla skompensowania dużych zmian wiatru i prądu konieczne może być **użycie dwóch kotwic**. Zwykle bywa tak, że rzucasz kotwicę w dzień w świeżej bryzie morskiej, która zanika wieczorem. Bryza lądowa w nocy może być dość silna i działać w przeciwnym kierunku. Jeśli stanąłeś tylko na kotwicy dziobowej, łatwo może ona zostać wyrwana i będzie wleczone po dnie. Również względne oddziaływanie wiatru i prądu na jacht może zostać znacznie zmienione, na przykład przez pływy.

Czasem **konieczne może być użycie dwóch kotwic w tandemie** (jedna za drugą), żeby **zapobiec dryfowaniu**, gdy prędkość wiatru znacznie wzrośnie. (Użycie dwóch kotwic zostanie opisane bardziej szczegółowo w dalszej części rozdziału).

Dobra praktyka morska w odniesieniu do kotwiczenia (podobnie jak w przypadku innych aspektów działań na morzu) polega na **przewidywaniu możliwych zmian pogody, wiatru i prądów**, a następnie **przygotowaniu się do skompensowania tych zmian w odpowiednim czasie**.

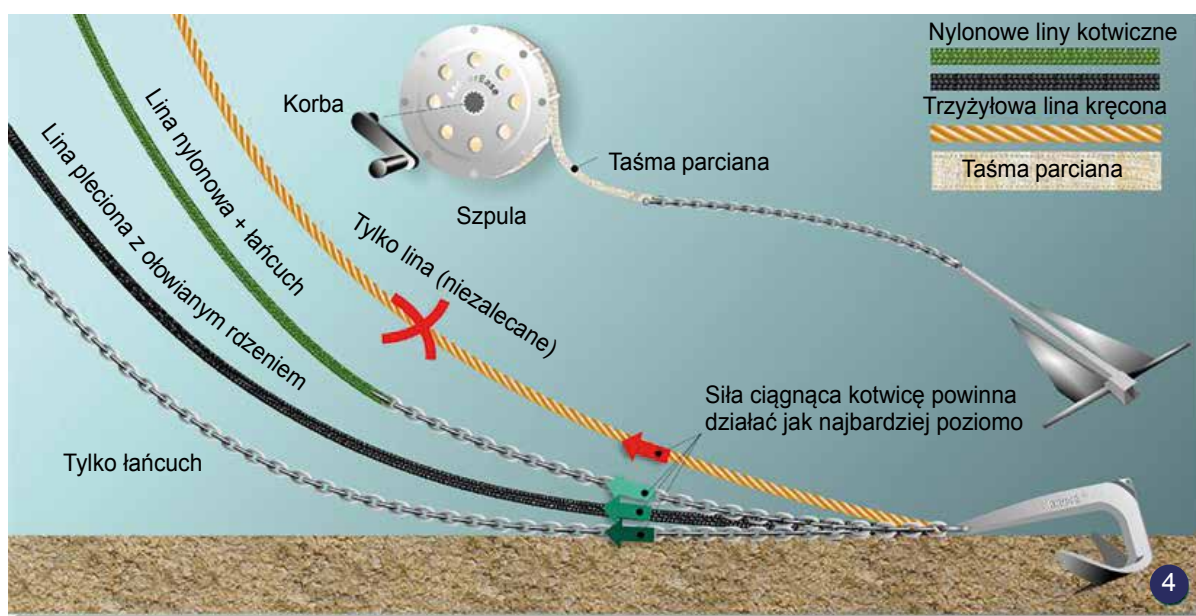

ZESTAW KOTWICZNY

Na jachtach turystycznych tradycyjnie zestaw kotwiczny składał się z **krótkiego odcinka łańcucha** i **długiej liny** kotwicznej. Obecnie wielu żeglarzy **używa tylko łańcucha**. W każdym przypadku, jak wspomniano wcześniej, powinieneś mieć przy kotwicy przynajmniej 5 m łańcucha, ponieważ zawsze istnieje ryzyko, że ostre skały lub koralowce na dnie przetną linę.

W niektórych krajach obowiązkowe jest mocowanie do kotwicy odcinka łańcucha o długości równej co najmniej trzykrotnej długości jachtu. Istnieje wprowadzić linę kotwiczną plecioną z **ołowianym rdzeniem**, mająca niektóre zalety łańcucha, jednak ten rodzaj liny może być trudny w użyciu.

Jest bardzo ważne, by siła ciągnąca kotwicę była skierowana jak najbardziej poziomo. Najłatwiej to osiągnąć, stosując sam łańcuch. Jeżeli z jakiegoś powodu zdecydujesz się na kombinację łańcucha i liny, aby uzyskać bardziej poziome działanie siły na kotwicę, powinieneś użyć **obciążnika (tzw. prosiaka)** pokazanego na rys. 26. Istnieją także liny kotwiczne wykonane z **płaskiej taśmy nylonowej** przechowywanej na **szpulach**, które można zamontować na koszu dziobowym albo rufowym, słupkach relingu itp.

Pleciona taśma jest bardzo lekka, ale pod obciążeniem może być nieco trudna w obsłudze. W przypadku takiej liny kotwicznej niezbędnie będzie także kilka metrów łańcucha, aby zapobiec przecieraniu o dno. Taśma łatwo odwija się ze szpuli i można nawinąć ją za pomocą korby od kabestanów. Taśma tego typu najczęściej jest używana do **kotwic rufowych** i **zawożnych** (zapasowych), ponieważ jest lekka i może być trudna do zamocowania na pokładzie, na przykład za knadze.